

Lleida treu l'escriptor Ramon Xuriguera "de l'oblit i del silenci"

La Paeria omple el Cafè del Teatre amb un espectacular muntatge visual i teatral sobre la vida de l'escriptor en el 50è aniversari de la seva mort

David Marín
LLEIDA

L'Ajuntament de Lleida va organitzar ahir al vespre un homenatge a l'escriptor Ramon Xuriguera, nascut a Menàrguens l'any 1901 i mort a l'exili a França el 1966, ara fa 50 anys. El Cafè del Teatre de l'Escorxadó es va omplir ahir per assistir a un espectacle que combinava un muntatge audiovisual i la representació teatral. L'actor i director Carles Canut va posar-se en la pell de l'escriptor i va llegir alguns passatges de la seva obra i les seves cartes personals, mentre que l'actor Ferran Farré va representar el fill, Pau Xuriguera, narrador a través d'un text personal dels anys d'exili del seu pare. El fill, que viu a París, no va poder assistir a l'homenatge, per motius familiars, però sí que hi eren un dels nebots de Ramon Xuriguera i altres familiars.

Sota la direcció i el guió de Rosa Mesalles, tècnica del Departament de Cultura de la Paeria, el muntatge va emocionar el públic, que va dedicar una llarga ovació a aquest record d'un dels escriptors lleidatans que la guerra i l'exili van obligar a marxar i desvincular-se de la ciutat.

Ramon Xuriguera, ger-

Un moment del muntatge audiovisual i teatral ofert ahir per la Paeria ■ D.M.

mà de Joan Baptista Xuriguera, autor del conegut manual *Els verbs catalans conjugats*, a més d'escriptor va ser periodista, assagista i traductor, i va dirigir la revista *Lleida* i va col·laborar en diaris de l'època.

Durant la jornada d'ahir també hi va haver actes i conferències en record de l'autor a la Universitat de Lleida. ■

Publiquen una novel·la inèdita

L'editorial Fonoll acaba d'editar *Tres nits*, una novel·la inèdita que Ramon Xuriguera va escriure en els primers anys del seu exili a París. Amb aquesta obra va guanyar l'any 1946 els Jocs Florals celebrats a Montpeller. Es tracta d'una novel·la breu, de caràcter costumista, i recull l'ambient d'enveges i recels d'un petit poble, similar a l'ambient dels petits pobles durant l'etapa anterior i posterior a la guerra. Es tracta d'un dels treballs de l'escriptor de Menàrguens que s'han mantingut inèdits. Durant la celebració, es va fer referència a futures publicacions del material inèdit que conserva la família.

El DARP posa més diners per a les assegurances

E. Pomares
LLEIDA

El Departament d'Agricultura va anunciar ahir que incrementa la seva aportació als ajuts a les assegurances agràries d'1,5 milions d'euros.

Després d'anys de fer pedagogia als productors perquè assegurin les collites,

les darreres setmanes les organitzacions agràries havien mostrat la seva gran preocupació pels forts increments que es preveuen en el cost de les pòlisses d'enguany, fet que pot desincentivar-ne la contractació. La causa directa de l'increment és la retallada del pressupost aplicada pel Ministeri d'Agricultura al

fons estatal públic d'assegurances Enesa. Unió de Pagesos va calcular l'augment del cost en el 25%, i la Federació de Cooperatives, en el 30%, percentatge quantificat entre quatre i cinc milions més que els productors haurien d'haver aportat de la seva butxaca.

La conselleria d'Agricul-

tura destinarà quasi la meitat dels diners als ajuts a les línies de fruiters, 700.000 euros. A aquesta xifra, hi suma 861.000 euros més, dels quals la conselleria destinarà 300.000 euros a incrementar el suport a l'assegurança de retirada i destrucció d'animals morts, per compensar també l'augment del preu de les pòlisses d'Agroseguro.

Així, el pressupost destinat per la conselleria al foment de les assegurances agràries passa dels 8,6 milions inicialment previstos als 10,15 milions actuals. ■

LA CRÒNICA

David Marín

'Arts' recorda Quim Minguell

La presentació del darrer número de la revista *Arts* es va convertir dimarts al vespre al Cafè del Teatre de Lleida en un homenatge a l'activista cultural Quim Minguell, que va morir el mes d'agost passat als cinquanta anys, després d'haver deixat una gran empremta en la vida cultural i social de la ciutat.

Minguell, que va ser tècnic del Departament de Cultura de la Generalitat a Lleida i membre de diverses associacions i entitats de la vida cultural i popular de Ponent, també va ser membre del consell de la revista, que edita el Cercle de Belles Arts de Lleida.

Per aquest motiu, la revista ha encarregat a diverses personalitats de la vida cultural lleidatana articles que recorren des de diferents punts de vista la figura de Minguell: Pau Plana escriu sobre el seu vessant de dinamitzador de la cultura popular de Ponent; Ignasi Aldomà, Adrià Drago i Josep Maria Puigdemasa, sobre la vinculació de Minguell amb l'Horta de Lleida; l'exdirector del consorci de la Seu Vella Josep Tort rememora la seva feina al Departament de Cultura de la Generalitat, on tots dos van coincidir; Xavier Eritja, ara diputat al Congrés i anteriorment activista a les entitats (va presidir l'Ateneu Popular de Ponent i posteriorment Òmnium), escriu sobre la implicació de Minguell en el teixit associatiu de Lleida i de les comarques de Ponent.

Actuació musical durant la presentació de la revista, dimarts al vespre al Cafè del Teatre ■ D.M.

En un altre dels articles, Josep Maria Ganyet explica el vessant musical de Quim Minguell, amant del rock i que va arribar a escriure cançons, entre altres temes. Precisament, aquest vessant musical de Minguell va estar molt present en l'acte de presentació de la revista, amb l'actuació de cantautors ponentins,

El vessant musical de Minguell va ser-hi present amb diversos cantautors

que va culminar amb una emotiva versió de *Sóc de l'oest*, amb David Esterrí, Lo Pardal Roquer, acompanyat de la resta de cantants. L'acte va reunir gent de la cultura i de la vida associati-

va de Lleida fins al punt que no van quedar taules ni cadires al Cafè del Teatre, en un ple que costa de veure en els equipaments culturals de la ciutat.

Jaume Vilella, president del Cercle de Belles Arts de Lleida, va recordar la seva implicació a la revista *Arts*, de la qual va ser col·laborador durant 26 anys, i membre de la seva junta directiva durant diferents períodes, i va agrair la dedicació intensa i fructífera a la vida cultural de la ciutat de Lleida i de les comarques de Ponent, i també del seu teixit associatiu de la ciutat i del territori. ■

MÚSICA DESCOBRIMENT

Troben a Barcelona una partitura inèdita de Granados

Mai interpretada en públic, s'estrenarà avui al Reial Cercle Artístic

J.B.
| BARCELONA | El Reial Cercle Artístic de Barcelona presentarà avui en primícia una partitura inèdita del compositor i pianista lleidatà Enric Granados, del qual aquest any es commemora el centenari de la seua mort. El musicòleg i professor de la Universitat Autònoma de Barcelona Francesc Cortès és l'autor d'aquesta troballa a l'arxiu de la Biblioteca de Catalunya. Cortès va explicar a SEGRE que "estava investigant per escriure un article sobre Granados per a la revista *Dante e l'Arte*, sobre l'obra simfònica *Dante*, que va compondre el 1908, quan a la base de dades de la Biblioteca vaig trobar-hi per sorpresa una altra referència a Granados i el Dant, una partitura d'una cançó procedent d'un llegat donat pels descendents d'Eusebi Bertran, un gran industrial tèxtil de la Catalunya de principis del segle XX". "Va ser una autèntica casualitat, molt afortunada", va destacar el professor de la UAB, que va posar immediatament fil a l'agulla per estudiar aquesta cançó inèdita de Granados. "És una partitura d'una cançó basada en el sonet número 15 del poemari *Vita nuova* de Dant Alighieri", obra anterior i que va prefigurar la *Divina Comèdia*. "La lletra és en italià, l'única obra de Granados en aquesta llengua, que de ben segur que dominava, i és una peça composta per a piano i baríton, ja que el poema original narra la vida del Dant i el seu gran amor per Beatriu", va assenyalar Cortès. El musicòleg va assegurar que "Granados va regalar aquesta composició de tot just cinc pàgines al *meccenes* Eusebi Bertran, que només va ser interpretada en alguna

El compositor i pianista lleidatà Enric Granados.

ocasió en el cercle familiar, possiblement a càrrec del mateix Bertran com a baríton". Encara que no està datada, el descobridor de la partitura *calcula* que Granados la va compondre a partir del 1903 o el 1904 i abans de la seua exitosa *Goyescas*, del 1911. Ara, amb ocasió de la publicació d'aquesta troballa a la revista *Dante e l'Arte*, d'abast

internacional i editada per la UAB, el Reial Cercle Artístic (del qual era soci Granados des del 1900) ha organitzat per avui la presentació de la publicació i l'estrena musical de la peça. La immediatesa de l'acte farà que la cançó no soni en públic per primera vegada en la veu d'un baríton, sinó en la d'una soprano, la italiana Cinzia Monari.

Francesc Cortès.

"Una gran il·lusió, no es troben cançons de Granados cada dia"

■ Francesc Cortès (Mataró, 1965) és professor de Musicologia a la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB), especialista en música dels segles XVIII al XX i professor d'Història de la música a l'Escola Superior de Música de Catalunya (Esmuc). Ha publicat diversos estudis sobre la música catalana, especialitzant-se en la creació lírica, i és autor del

volum *Història de la música a Catalunya* i de l'edició crítica de les òperes *La Fattucchiera* (1838), de Vicenç Cuyàs, i *Els Pirineus* (1891), de Felip Pedrell. És també membre de la Societat Verdaguer i de l'Acadèmia de Belles Arts de Sant Jordi. "Aquesta troballa m'ha fet una gran il·lusió, no es troben partitures d'Enric Granados cada dia."

Especialistes internacionals debatran sobre l'obra del pianista

■ La Biblioteca de Catalunya, el Museu de la Música i la Societat Catalana de Musicologia de l'Institut d'Estudis Catalans han organitzat per al 15 i el 16 de desembre a Barcelona un seminari amb la participació d'especialistes internacionals en l'obra del pianista i compositor lleidatà, en el marc de les activitats de l'Any Granados. El seminari comptarà amb la participació d'estudiosos com Walter Aaron Clark, Barry Iffe, Mark Larrad, Mònica Pagès, Míriam Perandones, Alicia Torra de Larrocha, Peter Phillips, Lourdes Rebollo i Joan Vives, i també inclourà tres recitals de cançó lírica, de guitarra i de piano d'obres de Granados.

Els grups Second i Elefantes, a Lleida

| LLEIDA | El grup d'indie rock espanyol Second actuarà a la sala Manolita de Lleida, el 26 de novembre, a les 22.15 h, de mans de San Miguel Music Explorers on Tour. El mateix local i gira acolliran, el 10 de desembre, el concert d'Elefantes. Els murcians Second presentaran el seu últim treball, *Viaje iniciático*.

Un llibre revisita l'esperit de Lou Reed

| BARCELONA | L'escriptor i poeta Manuel Vilas (Barbastre, 1962) revisita l'esperit de Lou Reed en l'assaig de ficció *Lou Reed era espanyol* (Malpaso), en el qual explora el mite transgeneracional en què es va convertir el cantant de rock novaiorquès. El llibre naix d'una "admiració profunda i una venjança" cap a una llegenda del rock, que li va forjar una identitat, una forma de viure i el va influir posteriorment a l'hora d'escriure.

Els mànagers de Llach i Bonet, premi Arc

| BARCELONA | El tàndem de mànagers dels cantautors Lluís Llach i Maria del Mar Bonet, Joan Molas i Núria Batalla, van guanyar ahir el Premi a la Trajectòria de l'Associació de Representants Musicals (Arc), en els seus premis de la indústria musical en directe.

Lluís Llort publica 'No n'estiguis tan segur'

| BARCELONA | El periodista Lluís Llort s'ha endinsat en la seua novel·la *No n'estiguis tan segur* (AIRevés) dins el món policial, amb la que es considera que és la seua novel·la negra més "acadèmica". L'obra gira entorn del sergent dels Mossos d'Esquadra Jaume Fuentes i el seu company Santi Planes, que investiguen el cas d'un jove que ha estat esbudellat en el centre de Barcelona.

FONS J. B. XURIGUERA (SERVEI DE BIBLIOTECA I DOCUMENTACIÓ UDL)

Imatge de Joan Baptista Xuriguera.

DONACIONS ACTIVITATS

La UdL incorpora als seus fons el llegat del filòleg Joan Baptista Xuriguera

| LLEIDA | Manuscrits i mecanoscrits literaris, exemplars amb anotacions autògrafes, correspondència amb coetanis com ara Josep Maria López-Picó o Pompeu Fabra, obres d'assaig, literatura, teatre i poesia de Joan Baptista Xuriguera (Menàrguens, 1908-Barcelona, 1987) s'incorporen als fons de la UdL gràcies a la donació de Pau Xuriguera i Solà, fill d'aquest filòleg i escriptor que va ser alcalde accidental de Lleida durant

un breu període l'any 1936, i la intervenció de la Càtedra Màrius Torres (CMT) de la UdL. Aquesta donació i la commemoració, aquest any, del cinquantè aniversari de la mort del també escriptor i germà de Joan Baptista, Ramon Xuriguera (Menàrguens, 1901-Bergerac, 1966) han fet que la CMT dediqui avui una jornada als dos germans. Aquesta comptarà amb la presència de familiars i d'especialistes en l'obra dels

dos escriptors i de la literatura de Ponent, com els filòlegs Josep Camps, Joan Ramon Veny o l'historiador Josep Gelonch, entre d'altres. La jornada s'inicia a les 16.00 hores amb la firma del protocol de donació i la inauguració d'una exposició de part del llegat. Posteriorment, tindrà lloc l'espectacle literari *De l'oblit i del silenci. Ramon Xuriguera (1901-1966). 50 anys d'absència*, al Cafè del Teatre de l'Escorxador.

CRITICA CINEMA

Marcel·lí Borrell / opinio@lamanyana.cat

Thriller rural

La història. Pirineus Ribagorçans, ara. Gabriel, 18 anys, torna a casa de la mare havent patit amnèsia dissociativa durant sis anys, el seu oncle està segur que és un impostor, que pretén enganyar la mare.

La pel·lícula. Si no ho és, li falta poc: definir un film de thriller rural és un oximoron. El desgel que crepita qual foc. Per definició, un thriller s'associa a les grans metròpolis, als barris marginals, crims i corrupcions a granel. El cineasta-autor Isaki Lacuesta (Girona, 1975) esdevingut deconstructor de gèneres cinematogràfics, pretén capgirar les coses. Amb la complicitat de l'Isa Campo, companya sentimental, l'Isaki situa el thriller a les muntanyes nevades en un poblet que malda per sobreviure gràcies al càmping i les pistes d'esquí. Per tant, el paisatge és desolador, gèlid, solitari, només animat per un matalot amb cara de Sergi López, oncle incestuós d'un thriller més melodramàtic i familiar que no pas convuls, alienant. És a dir, una d'aquelles pel·lis que donen peu a assenyadíssims, fantàstics i críptics discursos sobre la memòria, la identitat i el reciclatge cinematogràfic. Que no? "¿Serà *La próxima piel* una

pel·lícula de horror metafísico, una fábula sobre los abismos de la identidad?", signa Carlos Lo-silla. Mentrestant, l'impossible thriller rural enfila convencions estilístiques pròpies del 'dramón' decimonònic, quan a cada masia hi feia niu el despotisme desenllustrat de l'amo de la casa. La novetat del film amantit pels Lacuesta&Campo, radica en que el morbo eròtico-materno-filial entre l'Ana i el Gabriel, queda més a la vista que les conxorxes antinatura de la cu-paire Anna Gabriel. Comentar, per acabar, que el títol *La propera pell* resulta prou tram-pós. Això només ho podrien dir les serps. I els polítics trànsfuges. A destacar l'Àlex Monner posant-se dins la pell del Gabriel.

El tema. Qui la fa, la paga. Això era abans d'ahir. Avui s'obre un expedient de suspensió de pagaments, i ves a buscar ous a vendre.

La imatge. L'oncle Sergi López i el nebot Àlex Monner, tot escallant la muntanya glaçada a la recerca del passat.

La frase. *Tot nen menteix*, que sosté el Gabriel. Així es comença, doncs.

La recomanació. Cinèfils nostàlgics i muntanyencs cinèfils que enyoren aquells cims perpètuament nevats.

'La propera pell'

Directors: Isaki Lacuesta i Isa Campo.
Intèrprets: Àlex Monner, Emma Suárez, Sergi López, Bruno Todeschini, Greta Fernández.
Espanya-Suïssa, 2016. 103'.
Funatic Lleida.

fa, la paga. Això era abans d'ahir. Avui s'obre un expedient de suspensió de pagaments, i ves a buscar ous a vendre.

La imatge. L'oncle Sergi López i el nebot Àlex Monner, tot escallant la muntanya glaçada a la recerca del passat.

La frase. *Tot nen menteix*, que sosté el Gabriel. Així es comença, doncs.

La recomanació. Cinèfils nostàlgics i muntanyencs cinèfils que enyoren aquells cims perpètuament nevats.

L'Aula de Teatre crea l'obra 'Star Teatrek' per al Cicle Cavall Fort

ANNA MORA

annamora@lamanyana.es

Lleida

"Val la pena fer Cavall Fort", exclamaven, ahir, durant la presentació del Cicle de Teatre Cavall Fort per a nois i noies, que es manté ininterrompudament a Lleida després de 44 anys, tot i apagar-se en altres punts del mapa de Catalunya. L'Aula Municipal de Teatre de la ciutat ha creat per a l'ocasió *Star Teatrek*, un espectacle que només es representarà una vegada i que completa una programació amb un total de sis obres de teatre.

El Teatre Principal de la ciutat es convertirà un any més en escenari del cicle organitzat per Òmnium Lleida-Ponent, amb el suport de la Diputació i l'Ajuntament de Lleida, que promou el teatre en català i reivindica aquesta llengua. La companyia

FOTO: Tony Alcántara / Òmnium Lleida segueix apostant per aquest cicle

lleidatana Campi Qui Pugui estrenarà aquest diumenge a les 11.30 hores la programació amb la seva princesa *Blancaneus*.

El seguiran les obres *Gúlliver*, del Centre de Titelles de Lleida (diumenge 4 de desembre); *Salvatges*, de La Petiestable 12 (11 de desembre); *Naün*, de La Inestable 21 (11 de desembre), i *Star*

Teatrek (diumenge 18), de l'Aula Municipal de Teatre.

Totes les funcions seran a les 11.30 del matí, excepte la de *Naün*, ja que es dirigeix a un públic a partir de 10 anys i es farà en horari de tarda, a les 18.30 hores, i per un preu de dos euros la entrada. La resta es podran veure per cinc euros.

Lleida fa un homenatge a Joan Baptista Xuriguera

La Càtedra Màrius Torres de la Universitat de Lleida (UdL) va organitzar ahir una jornada dedicada al filòleg i escriptor Joan Baptista Xuriguera. També el Cafè del Teatre de la ciutat va acollir un acte en homenatge seu, sota el títol *De l'oblit i del silenci*.

FOTO: Tony Alcántara / La UdL va fer efectiva la donació del llegat

FOTO: Núria García / El Cafè del Teatre va acollir un homenatge